

†καὶ τὸ φιλότιμον
 γλυκὺ μὲν, λυπεῖ δὲ προσιστάμενον.
 τοτὲ μὲν τὰ θεῶν οὐκ ὀρθωθέντ'
 ἀνέτρεψε βίον, τοτὲ δ' ἀνθρώπων

25

γνώμαι πολλαὶ

καὶ δυσάρεστοι διέκναισαν.

ΘΕ. οὐκ ἄγαμαι ταῦτ' ἀνδρὸς ἀριστεύς·
 οὐκ ἐπὶ πᾶσιν σ' ἐφύτευσ' ἀγαθοῖς,
 Ἄγάμεμνον, Ἄτρεύς.

30

δεῖ δέ σε χαίρειν καὶ λυπεῖσθαι·
 θνητὸς γὰρ ἔφυς. κἂν μὴ σὺ θέλῃς,
 τὰ θεῶν οὕτω βουλόμεν' ἔσται.

σὺ δὲ λαμπτήρος φάος ἀμπετάσας

δέλτον τε γράφεις

35

τήνδ', ἣν πρὸ χερῶν ἔτι βαστάζεις,
 καὶ ταῦτ' ἀπάλιν γράμματα συγχεῖς,

καὶ σφραγίζεις λύεις τ' ὀπίσω,

ρίπτεις τε πέδῳ πεύκην θαλερὸν

κατὰ δάκρυ χέων, καὶ τῶν ἀπόρων

40

οὐδενὸς ἐνδείς μὴ οὐ μαίνεσθαι.

τί πονεῖς; τί νέον περί σοι, βασιλεῦ;

φέρε κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς.

πρὸς δ' ἀνδρ' ἀγαθὸν πιστόν τε φράσεις·

45

σῆ γάρ μ' ἀλόχῳ τότε Τυνδάρεως

πέμπει φερνὴν

συννυμφοκόμον τε δίκαιον.

ΑΓΑ. ἐγένοντο Λήδα Θεστιάδι τρεῖς παρθένοι,

Φοῖβη Κλυταιμνήστρα τ', ἐμὴ ξυνάορος,

50

Ἐλένη τε· ταύτης οἱ τὰ πρῶτ' ὠλβισμένοι

μνηστῆρες ἦλθον Ἑλλάδος νεανίαι.

δειναὶ δ' ἀπειλαὶ καὶ κατ' ἀλλήλων φόνος

ξυνίσταθ', ὅστις μὴ λάβοι τὴν παρθένον.

τὸ πρᾶγμα δ' ἀπόρως εἶχε Τυνδάρεω πατρὶ,

55

δοῦναί τε μὴ δοῦναί τε, τῆς τύχης ὅπως

ἄψαιτ' ἀριστα, καὶ νιν εἰσῆλθεν τάδε,

ὄρκους συνάψαι δεξιᾶς τε συμβαλεῖν